

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. VIII. De Christi imitatione, quæ nobis ex mysterioru[m] eius
meditatione collige[n]da est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40093

De Christi imitatione, qua nobis ex
mysteriorum eius medita-
tione colligenda
est.

tempus suppetat castigationem fugien-
di, & euadendi, secundum illud Pro-
pheta, Psal. 59. v. 6. *Dedisti metuentibus te
significationem, ut fugiant à facie arcus, ut
liberentur dilecti tui.* Dumque decretum
illi esset mundum diluio perdere; cen-
tum annis ante prædici, & nunciari ius-
sit, ut sese homines corrigerent, ut qui
raurum caula emittit. Ethomilia 17. su-
per Genesin, agens & de pœna à Deo
serpenti inflicta, quod Euam decepisset,
ait idem Chrysostomus: Dei magnâ mi-
sericordiam aduertere, cui, ut patri, qui
valde filium diligit, non sufficiebat casti-
gare, qui occidit, sed gladium vel ha-
stam, qua occiderat, in manu capit, &
illum rumpit, & in mille frustra concidit;
eodem modo & Deus eum serpen-
te agit, qui quasi gladius & diabolica
malitiâ instrumentum fuerat, eum per-
petua pœna damnans. Deus peccatoris
mortem non vult, nec hominum perdi-
tione letatur; nam si tale quid vellet, sa-
tis illi causâ a te datum, si enim mortem
obiisses, tempore tibi noto, iam abhinc
multos annos esses in inferno: Sed no-
luit infinita illa bonitas & misericordia
morti nec diabolo permittere, ut eo te
deducerent. Nunquid voluntatis mee est
mors impij, dicit Dominus Deus, & non ut
conuertatur à viis suis, & uiuat? dicit
Deus per Prophetam Ezechielem, se nol-
le ut te damnes, quod caro hoc est san-
guine & vita te emerit, & noller tantum
precium perire, sed vellet omnes se con-
uertere & saluos fieri, ut ait S. Apostolus
Paulus: *Qui omnes homines vult saluos
fieri, & ad agnitionem veritatis venire.* His
& similibus considerationibus, quarum
Sacra Scriptura & Sancti pleni, moueri
debemus, ut Dei misericordiam plene fi-
damus, præsertim ea, quæ iam præ ma-
nibus est, videlicet, ut ad Iesum
CHRISTI passionem & me-
rita confugia-
mus.

Simile.

Ezech. 18.
23.1. ad Timoth.
2. 4.

Septimum, quod ex oratione & pas-
sionis meditatione nobis erucendum,
& in quo exercendi, est imitatio virtu-
tum, quæ hic in CHRISTO relucet.
Duas esse dicunt causas sancti, ob quas
Deus in mundum venit, & homo factus
est, & hæc sanctissima mysteria opera-
tus.

Prior & præcipua, ut hominem sua
morte & passione redimeret: posterior,
ut homini perfectissimum omnium vir-
tutum præberet exemplum, & iisdem
eos ad se imitandum moueret. Hinc est,
quod peccato in vltima cœna profundis-
sima humilitatis illo opere, quo genu-
bus flexis ante discipulos diuinis mani-
bus, eorum lauit pedes, statim illis dixit:
*Exemplum enim dedi vobis, ut quem-
admodum ego feci, ita & vos faciatis.* Quod
tunc temporis de hoc opere monuit,
intelligi voluit de omnibus alijs, & ut
indicauit Sanctus Apostolus Petrus in
prioris sua Canonica, vbi de CHRISTI
passione loquens ait: *Christus passus est
pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut se-
quamini vestigia eius.* Ideoque ait Sanctus
Augustinus: *Crux Christi non solum est
lectulus morientis, sed & cathedra docen-
tis, se imitari, & quid nobis agendum.* Et
licet tota Christi vita perfectissimum vir-
tutis fuerit exemplum & speculum; ta-
men videtur in passione repetere voluisse,
quicquid tota vita verbo & exemplo
nos docuerat, efficiens omnes vitæ
in illa in summo gradu nitere, & efful-
gere.

Id causa est, quod nobis omnibus nec-
uis procurandum sit, ut ex horum myste-
riorum consideratione, CHRISTI vir-
tutes

ntes imitandi affectum parem, singulas virtutes per se, & separam expendo & ponderando, & inde in voluntate affectum & magnum eius desiderium excitando, simul propositum efficax eius actus & operationes exercendi, & perficiendi contrarii vitii odium horroremque inducendo. Sicut si quis Christi humilitatem expendat, quod DEVS se tam abiecerit, & prompta voluntate contumeliis & hominum iniuriis, & quidem tam enormibus iniuriis obtulerit, hic illi subsistendum, & se contemnendum, se vilem nulliusque precii habendo, & ex toto corde desiderando, ne honoribus quis cumuletur vel existimetur, aut pluri aliis fiat; & proponendo, si contingeret aliquas ab hominibus iniurias inferri, libenter se illas passurum, & lætaturum quod sese offerrent, vt saltem aliqua in re CHRISTVM posset imitari & illi similis esse. Similiter Christi patientiam perpendens, voluntate statuerendum est, omnia aduersa prompte & sine murmuratione tolerare, & accipere, & cupere vt illa se offerant, & DEVS tribulationes & vitæ huius angustias immitat, vt CHRISTVM DOMINVM suum imitetur. *Nolo Domine sine vulnere vivere, quia te video vulneratum*, dicebat S. Bonavent. Atque ita nobis per omnes virtutes, per obedientiam, charitatem, mansuetudinem, castitatem, paupertatem, & abstinentiam, quæ omnes in illa re-locent, discurrendum est, & conandum, vt nos eius imitandi desiderio exerceamus.

Est & hic aduertendum, quod superius attigimus, in singulis virtutibus ad casus particulares descendendum esse, qui se nobis offerre possunt, illos accipiendo & gaudento illis Dei amore. Hic enim magis conducunt, quam generales, eisque plus indigemus, verbi gratia, agendo de humilitate, ad casus speciales descendendum, & huiusmodi excogitandi, qui nam tui contemptus, & dedecoris causa accidere possint. Primo

faciliores, & post difficiliore, quiue altius penetrarent, si se offerrent illique ita expendendi, quasi in actum deducerentur, usque lætandum quasi præsentessent.

Eodem modo dum tractas de indifferentia, patientia, mortificatione & conformitate cum voluntate diuina: hac enim ratione paulatim virtus in animam insuit & imbibitur, & contraria passio vel vitium remittitur & nauigatur. Sicque post actus faciliior erit, vt se obtulerit occasio, quasi iam præuisus, & animo conceptus. Et ad hoc, orationis desideria & proposita faciunt.

Hac ratione abundantem diuitem, & vtilissimam materiam suppeditauimus, vt orationi & CHRISTI DOMINI nostri passionis meditationi insistatur, & alia sanctissimæ eius vitæ mysteria ruminentur. Et nemo iure dicere poterit, se nescire quid agere debeat, nec cui insistere, quandoquidem tantos affectus in medium attulimus, quibus nos singulis momenti exercere poterimus. Quibus additur, quod in singulis mysteriis, & affectibus, ad magis nos mouendum, considerare & examinare liceat sequentia.

Primo, Quis sit, qui patitur: Secundo, Quid patitur: Tertio, Modus, quo patitur, videlicet, patientia, humilitas, mansuetudo, & amor. Quibus patitur & amplectitur hos cruciatus & iniurias: Quarto, Pro quo patitur: Quinto, A quibus: Sexto, Quis finis, ob quem patitur, quæ puncta vulgo ponuntur, & à sanctis examinantur, in quibus magno cum fructu insistere licebit. Et quamuis aliud, non esset, tamen in solo postremo imitationis affectu, satis nobis materiam in omnem vitam esset; quod duplici ratione videre licebit: priore quod per omnes virtutes discurrere liceat, & omnibus egemus & omnes hic in Christo reperire licet. Posteriore, si in singulis virtutibus per casus particulares peruagmur, qui solent & possunt se offerre, quos tantum directos.

6. Circumstantia in Christi passione meditanda.

Tractat. 3.
c. 27.

directos & preparatos habere & reddere debemus, vt eos non solum cum patientia, sed & gaudio & lætitia toleremus, secundum superius dicta; satis nobis negotij est, quo tota vita occupemur etiam vnica sola virtute, quanto magis in tantis.

Idcirco dico & affirmo, quamuis alij affectus maximi sint momenti; hic tamen Imitationis affectus, alios antestat, & magis necessarius esse, continet enim in se diuini amoris affectum, & omnes virtutum actus in se comprehendit. Sic vt imitatio non vnus affectus solus, sed omnium sanctorum affectuum epitome & compendium sit in quibus Christiana vita & eius perfectio sita est.

Hæc ergo ordinaria occupatio nostra in oratione & CHRISTI passionis & vitæ meditatione esse debet: & fructus precipuus, qui nobis inde colligendus, vt videlicet, incumbamus in eius virtutis imitationem, qua quis plus indiget; in eadem perstando, penetrando, perseuerando, & eius sibi habitum parando, donec eandem quasi imbiberit, & altis in animo radices egerit, eaque minuat & sedet passionem & vitium contrarium: Et postea ad aliam virtutem transeundo, & sic deinceps. Et hoc longe melius & vtilius est, quam in oratione multis se intricare, & omnia leui brachio percurrere.

CAPVT IX.

In quo quibusdam exemplis confirmatur, quam vtile & Deo gratum sit se passionis Christi Seruatoris nostri meditatione exercere.

Siluest. in
se aurea ser.
de S. Ma-
ria Magda-
lina.

Siluester refert de Sancta Maria Magdalene, quæ post CHRISTI Seruatoris nostri in cælum ascensionem in asperum quoddam & inuium desertum secesserat, in qua triginta duos annos vixit: quod

CHRISTVS eam docere voluerit, quæ se exercitio in illa solitudine occupare posset, quod illi & gratissimum esset & maxime placeret. Hinc initio ad eam misit Sancti Archangelum Michaelem in manu pulcherrimam Crucem habentem, quæ ad speluncæ ingressum fixit, vt Sancta hæc eam quotidie in oculis gerens, & nunquam visum ab eadem retrahens, nunquam etiam sanctorum mysteriorum, quæ in illa exhibebantur, & perfecta erant, memoriam deponeret. Hinc toto illo tempore, quo in eremo illa latuit, continue meditabatur hæc passionis & mortis CHRISTI Redemptoris & Magistri sui mysteria.

Idem Sancta hæc cuidam Dei seruo ex Sancti Dominici familia manifestauit, vt fufius idem illud exponit Siluester.

Ludolphus Carthusianus narrat de quodam Dei seruo, qui in solitudine vivebat, & vitam perfectam & sanctam agebat, quod valde expetebat Deo seruire, & singulariter scire, quæ opera ei gratissima forent, quæque maxime summo fieri vellet.

Perebat multo cum seruire & instantia id sibi declarari. Quodam tempore ei oranti & eadem petenti apparuit CHRISTVS, totus vñ vulneribus confossus, nudus, & tremens, & graui cruce humeris onustus, qui ait illi: Omnium mihi gratissimum, & quo mihi gratius a seruis meis exhiberi non potest, seruitium est; si me iuuent in portanda hac cruce, quod fiet, si me omnium cruciatuum & dolorum meorum consideratione comitentur, & suauiter mihi in animo condolent: Quibus dictis disparuit.

Vincentius, Sanctus Antonius, & Surius referant in vita Sancti Edmundi Archiepiscopi Cantuariensis in Anglia, quod Sancta huic adhuc puero, & in Oxoniensi vniuersitate primis Grammaticæ fundamentis operam danti, & quodam die per agros ambulanti sancti quæ meditationibus occupato repente apparuit